

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsa torka in sobota ob 11. uri predpolne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pače na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekašiču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo «Gorice». Oglasi se računajo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Zopet deželna norišnica.

II.

„Soča“ prevaja brošuro gospoda dr. Pontoni-ja ter piše: „Kaj so počeli z dr. Paetz-om, smo lani obširno povedali, omenili smo pa tudi v zadnjem članku. Ko je prišel in šel pogledat zemljišče, na katerem ima stati deželna norišnica, je prinesel „Piccolo“ vest, da je šel na ta prostor, ga pregledal ter izjavil, da je povsem pripraven za zgradbo norišnice. Dr. Paetz se je, kakor znano nad drugim, zavzel tudi nad to notico nasproti zdravnikom v ženski mestni bolnici. Resnica pa je, da je mnogo pogojev, katere je stavil dr. Paetz, pa le nekaterim odgovarja zemljišče. Dr. Paetz je povedal tudi, da ni bil naprošen, da naj se na oficijelen način izreče o sposobnosti zemljišča, marveč je bil postavljen pred — fait accompli.“

Pustimo na strani vse „Sočine“ čenčarije v tem odstavku, pustimo na strani njeno izjavo, da isti dr. Paetz, katerega je povabil deželni odbor, naj pride v Gorico in si na licu mesta ogleda nakupljeni prostor za novo norišnico, katerega je dež. odbor sprejel v dež. hiši in ga spremljal na nakupljeno zemljišče, in kateri se je izrekel o tem zemljišču po vrnitvi v deželno hišo pred vsem odborom: „Die Lage ist herlich, der Boden passend und hinreichend“, — da isti dr. Paetz ni vedel, da je oficijelno naprošen, naj se izreče o sposobnosti zemljišča; — pustimo vse to na stran, in oglejmo se li „Sočino“ trditve, da je stal pred dovršenim dejanjem — pred „fait accompli“.

Je li to res, da je stal dr. Paetz pred dovršenim dejanjem? — Ne! — kajti v tem slučaju bi ne bilo treba, da ga pozove deželni odbor v Gorico. Sicer pa sama „Soča“ priznava, da ni to res, kajti še zdaj nasvetuje, naj se na tem prostoru zidata deželna bolnica in hišalnica in naj se nakupi za norišnico drugi prostor, torej še sedaj ni dežela vezana na ta prostor za zgradbo norišnice. Ako bi bil izjavil dr. Paetz, da ta prostor ni nikako sposoben za na-

meravano norišnico, bi ga bil lahko dež. odbor zopet prodal, kakor je to zahteval prej že g. dr. Tuma, kasneje dr. Pontoni in „Soča“. O tem, da bi se moral graditi zavod za umobolne na tem prostoru, ni bilo tedaj in ni še danes besedice resnične.

A ne oziraje se na to, tiči v tem podtikanju za dr. Paetz-a grdo žaljenje, kajti to bi kazalo, da je mož povsem brez vesti in brez značaja. Ali si moremo misliti bolj brezvestnega in neznačajnega človeka, kakor bi bil ta dr. Paetz, ako bi se izrekel proti svojemu prepričanju ugodno o prostoru za novo norišnico le radi tega, ker je bilo zemljišče nakupljeno, dasi je dobro vedel, da dežela isto lahko proda, ako ni sposobna, da bi služilo svojemu namenovanemu namenu?

Ne, gospodje! — mi smo celo uverjeni, da bi se bil izrekel proti označenemu prostoru isti dr. Paetz, kateremu vi na tako nelep način podtikate, tudi v slučaju, ako bi bila sezidana že vsa poslopja za novo norišnico na istem prostoru ter bi tudi že umobolni hodili po njem. Celu v tem slučaju bi bil rekel: Žal, da ste tu zidali ta zavod, kajti zemljišče ni za to.

S takimi argumenti ne hodite na dan, kajti veleslavni imenovani psihjater vas boče tožil radi žaljenja časti, ako izve o teh vaših izbruhih.

Na koncu te razprave je pokazala „Soča“ svojo že obrabljeno konjsko kopito ter brenila slovenska deželna odbornika in slovenske poslance sploh, pisoc:

„Slovenski deželni odborniki igrajo pri tem vprašanju vlogo kimavcev in nevednežev, ki pritrjujejo vsemu, kar hočejo gospodje Lah, ki rešujejo to vprašanje na tak čuden način. (Je li dr. Pontoni, ki je hoče drugače rešiti, Slovenec? Pis.) Niti ust niso odprli n. pr. pri tako nelepem početju z dr. Paetz-om, marveč molčijo, češ, naj bo, kar hoče. V tem vprašanju bi slov. deželni odborniki igrali lahko prav lepo in deželi koristno (!) vlogo, ali seve, ker so slov. klerikalni poslanci v deželnem zboru tako žalostno capljali za Lah, capljajo tudi ti po taki poti naprej. To je žalostno, da

„Vsaj v temi!“ reče veselo gospodinja.

Bila je brhka ženska, malo blelih, modrih jasnih oči, a sama okrogla in sveža kot jabolko. Imela je rdečo čepico, pa zeleno jopico. Bila je šavljiva in ponosna, govorila je, delala, pa dete zibala, in izživani rokavi so jej majali okrog mize in prstani so se jej blesketali. Rekli so jej Sonja.

„Nu, nu, ko bi ne bilo žličarjev, bi ti že povedal.“

Tedaj je postavila gospodinja na mizo skledo s žličarji (cmoki).

Nazar mi pomigne, pa pravi: „Ni greh, če dobro večerja, kdor ni kosil!“

28.

Sonja je govorila ter se šalila, a vendar se je zdelo, da je nekako tužna in nemirna. Babica je sedela za mizo tiho in veselo in je nekaj premišljevala. Nazar se je smejal, da so se mu beleli zobje kot smetana. Na onega mladeniča nisem več gledala.

„A kaj, ptičica“, vpraša me babica, „ali davno služiš pri mladi gospé?“

„Kako je lepa!“ reče gospodinja.

slovenski in deželni interesi nimajo v tako važnih rečeh nikakega branitelja!“

To je res žalostno in strašno, namrec kar piše v tem oziru A. Gabršček v „Soči“. Leta 1901., ko se je določilo, kako in kje naj se gradi deželna norišnica, je sedel v deželnem odboru Gabrščekov pobratim g. dr. Tuma. Tačas ni vedel on, ne Gabršček, ne dr. Pontoni nič o novem sistemu, katerega hočejo sedaj vrniti v deželo; takrat niso nič vedeli o tem, da nakupljeno zemljišče Podturnom ni priležno za deželno norišnico; skratka, takrat so oni pomagali kuhati juho, ki jim sedaj ne ugaja, ter zahtevajo od sedanjih slov. odbornikov, naj lonec in juho, katero so oni skuhal, vržejo skozi okno ven.

A kako naj bi slovenska odbornika nesrečo, ki po Gabrščekovem mnenju preti deželi, [zabranila? Prišel je v deželo na posebno povabilo prvi psihjater srednje Evrope, kateri si je ogledal zemljišče Podturnom ter se je izrazil o njem, ne da bi kdokoli nanj kaj uplival, da lega tega zemljišča je krasna, da je zemljišče za norišnico ugodno in zadostno. In k temu sta slov. odbornika molčala, namesto da bi se bila oglasila k besedi ter ti kapaciteti rekla: „Vi gospod doktor priznavate, da nakupljeno zemljišče Podturnom je vsestransko ugodno za deželno norišnico; a to ni res. V Gosposki ulici biva naš A. Gabršček, kateri razume vse to dosti bolje od Vas. On trdi, da to zemljišče ni pripravno za deželno norišnico, in če Vi tega ne spoznate, ste ali tepec, kateri ničesa ne razume, ali pa brezvestnež in breznačajnež, ki nima poguma, da bi resnico povedal gospodom Lahom, med katere pa ne ušteva naš A. Gabršček gospoda dr. Pontonija.“

To bi bila jedenkrat možka beseda, tako bi morala nastopati slov. deželna odbornika proti temu svetovno znanemu veščaku dr. Paetzu, to bi bila lepa vloga, katera bi prijala slov. odbornikom; ali žal, to priliko sta zamudila bodisi iz nevednosti ali pa, ker sta vajena le kimati, — in ti slovenski davkoplačevalci pa plačuj in molči!

Tako čedno vlogico naj bi igrala slov. deželna odbornika in to radi tega,

„Lepa!“ dé Nazar, „a gleda, da kar mleko kisle.“

Babica le težko vzdihne. „Miruj, Nazar, no!“

„A gospod je pa tako prijazen“ reče mlada gospodinja, „morda ni storil še nikomur krivice, kar je živ. — Bog mu daj, da bi bila tudi gospa taka“, reče starka.

„Ali kako nam bo pa zdaj“, reče gospodinja tužno. Vzdihne ter se zamisli. „Kako še le bo!“ reče iznova potihoma ter me pogleda kot bi hotela kaj izvedeti iz mene.“

Ali jaz sem le molčala....

„Kakor Bog dá, tako pa bo, golobica“, reče babica.

„Nu, naj bo, kakor hoče, tudi to prebijemo, meni Nazar. „A zdaj, lotite se jela. Čemu pa ti, Prokop, ne ješ? Ali si se zagledal v gospico?“

In tedaj pomežikne proti meni.

„Niti v sanjah naj se mi ne prikaže“ reče mladenič — pa sede meni nasproti — „ko je tako neprijazna!“

Tedaj reče gospodinja: „Deklica — srce! povej nam golo resnico, kakor duša — dnši“....

Vsi so gledali na me... Tudi mla-

ker se ne ujema jeden italijanski zdravnik v tem vprašanju z drugimi Italijani! — Grozno!!

Dopisi.

Iz Štanjela. — Na praznik sv. Petra in Pavla smo slavili prodretje 500 m dolzega predora. Po slovesni daritvi sv. maše 3/4 na 11. uro so se sešli vsi udeleženci na prijazno vabilo podjetnika dr. Mayreder-ja pred vhodom. Mej njimi smo opazili gg: Fabiani, namestništvenega svetovalca in voditelja železniškega dela, Rebek, glavarja, Wintschgau, komisarja, dr. Mayreder, podjetnika, vse tukajšnje državne in podjetniške inženere, kakor tudi sosedne iz srečke IV., več gg. iz Sežane in Trsta, kakor tudi domače merodajne osebe. Najprej so si gospodje ogledali prvo polovico predora, ločeno od druge polovice po 1 m debeli steni, privarljeni za razstreljanje. Za tem so razstrelili z 9. minami steno, in predor je bil — odprt. Vsi udeleženci so se podali zopet v tunel, v ospredju okrašen ter v vsej dolgosti razsvitljen. Ravno o poludne prišli so na drugi strani na svitlo, na kar je pozdravilo goste gromovito streljanje. Radostnim obrazom so častitali voditeljem dela, kakor tudi g. Piazz, akordantu, kateri zasluži priznanje. Gg. inženjerji so izvršili tako točno to delikatno delo, da so si pridobili popolno priznanje višjih oblasti. — Sledil je banket v gradu, katerega je priredil hotelir Volpich iz Trsta, na troške dr. Mayreder-ja. Udeležilo se ga je krog 30 oseb.

Pretrpeli čustva se vzbujajo človeku, motrečemu ta velevažni dogodek. Skozi Štanjel, dosedaj preprosto kmečko vas, se bodo pozdravljali severni narodi z južnimi v svoj kulturni razvoj. S tem dogodkom združen Štanjel s svetovnim življenjem, prejme svetovni pomen — li v duševni in gmotni hasek? To je odvisno največ od našega ljudstva samega. Dal Bog, da se nevarnost, ki preti našemu ljudstvu po tej železnici, razleti na jeklenem versko-narodnem značaju našega naroda. Da bi se tudi ljudstvo zavedalo te važnosti, ter si preobrat versko, narodno in gmotno izkoriščalo! — kar je mogoče le, ako resno pomisli položaj ter hvaležno sprejema vspodbujevalne in

denič ni odvrnil oči od mene. Ko bi ne bilo njega, bi se mi nič ne zdelo, ali pri njem sem se sramovala ter rdela, komaj da nisem zaplakala.

„Dekle — ali je vaša gospa huda?“ reče Sonja.

„Ni dobra!“ rečem jej.

„Gospod — usmiljeni Bog!“, vzklikne, „moje srce je to čutilo, da, čutilo....“

O, moje dete, prisrčno izvoljeno!“
Tedaj se obrne k zibelki ter se skloni nad otrokom: „Ali sem se na-dejala kaj takega, ko sem vzela prosta nesvobodnega človeka! Kar z očmi nas je hotela požreti!“

In jela je tako plakati, da je kar solza solzo podila.

„Nu, saj vrag ni tako strašen, kakor ga slikajo“, omeni Nazar. „Čemu se bati? treba prej opazovati.“

A žena je le plakala in tožila, kakor bi jej bila gospa že res požrla dete.

„Dosti, golobica!“ tolaži jo babica. „Čemu bi žalovali, ali mari ni nad nami usmiljeni Bog?“

A mladenič — Prokop — ni zinil niti besede.

(Dalje pride.)

LISTEK.

Zavodna vzgojenka.

Maloruski: Marija E. Markovič.

27.

Grem za babico čez dvor v hišo.

„Tu sem vam privedla deklico“, reče babica ter me vodi v hišo.

Za mizo je sedel črnkasti Pazar in njegova mlada žena. V peči je gorelo s plamenom in svetile so se bele stene, olepšane s svetimi podobami in cvetkami. S polic so gledale skleda, okrožniki — veliki in mali, zeleni, rdeči in rmeni — kot drago kamenje. V tej koči je bilo vse tako veselo, svetlo in lepo urejeno, tudi kodolja mehkega lanú je bila na preslici in črni kozuh na drogu in pletena zibel z detetom.

„Prosimo — le noter!“ pozdravijo jo ter se priklonijo.

„Morda bi taka gospica sedla poleg mene, kaj?“ reče Pazar.

„Ali vi ste, stric?“ vprašam. Ogleдам se, a oni mladenič je zrl iz kota na me, da mi je bilo kar gorko.

„Nu, kaj?“ reče Pazar. „Le pogledj me, kako sem lepčen!“

svarilne opomine od oseb, ki mu vsestranski dobro hočejo. — Blagoslov, pomoč in razsviljenje rōsi od zgoraj!

V predoru, krog srede, sta dva izvrnna studenca, ki dajata na dan krog 30 hl. pitne vode. To vodo rabijo največ za ometo, navzema se duha po dinamitnem dimu. Sedaj boče rabljiva za ljudi....

Nekaj časa sem vlada večja tišina mej delavci, ki so v predoru skoro sami Lahi. Vedejo se sicer precej dostojno, toda hoté ali nehoté izzivajo preveč s svojimi glasnimi pesmimi in „evviva“ kot 29. t. m. — Le hvalevrednemu zatajevanju naše moške mladine ne imamo zahvaliti, da ni spopada. Kako dolgo ostane naši mladini pri gromovitih „evviva“ kri mrzla, ne vemo. Mi povdarjamo to na tem mestu, da opozorimo pristojne oblasti na „evviva“, ki se razlega po Štanjelu in more vsak čas naleteti na opravičen odpor. Nočemo s tem hujskati, pač pa še pohvalno priporočamo našim fantom, naj vstrajajo z zatajevanjem do konca. Hočemo le omenjati, da se Lahs s petjem in „evviva“ preveč drzno spozabljajo, za to, da ako, kar Bog odvrni, pride do kakega spopada, nam ne bo kdo očital, da prej nismo vedeli in ne spregovorili.

Politični pregled.

Dr. Körber na potovanju.

Kakor poročajo dunajski listi, pripravlja se min. predsednik dr. Körber na potovanje v Galicijo in Bukovino. Kakor je znano, nastala je zadnji čas med Poljaki in med min. pred. dr. Körberjem nekaka napetost. Dr. Körber se pa boji, da bi mu znala ta napetost vendarle škodovati. Zato se poda prihodnje dni v Galicijo, da se s Poljaki pomiri. V ta namen bo ponujal Poljakom najbrže vse polno koncesij na gospodarskem polju. Kakor vse kaže, hoče dr. Körber vse započeti, da popolnoma izolira Čehe, ki so njegovi najhujši nasprotniki. Maščevanje našim Čehi, to je zdaj, kakor se zdi, dr. Körberjeva parola.

Podaljšanje kvote in proračunskega provizorija.

Naš cesar je pooblastil na podlagi paragrafa 14. avstrijske vlado, da sme od 1. julija do 31. decembra t. l. pobirati direktne in nedirektne davke. Nadalje obsega cesarski ukaz tudi določila o izdatkih za navedeno dobo. V drugem delu pa določuje vladar kvoto za dobo od 30. junija do 30. junija 1905, ki ostane prejšnja.

Poljedelsko ministerstvo in vrtnarji.

V torek je poljedelski minister baron Giovanelli sprejel pod vodstvom državnega poslanca dr. Heilingerja 60 zastopnikov vrtnarjev. Zastopstvo je ministra prosilo, da bi poklical v kmetijski svet tudi dva vrtnarska zastopnika, ki naj bi zastopala koristi vrtnarjev. Ker je dal Giovanelli nepovoljen odgovor, so priredili vrtnarji demonstracijo s kljucy: „živo parlament“, in „tako se vlada v Avstriji“ zapustili ministrovo sprejemno dvorano.

Vprašanje o vinski klavzul.

Kakor se glase najnovejša poročila iz Rima, bode vprašanje o vinski klavzuli rešeno v smislu predlogov avstrijske vlade. Pri uvozu italijanskih mandeljnov, olja in poljskih pridelkov zahteva italijanska vlada prost uvoz v Avstrijo, med tem ko zahteva Avstrija za te predmete malo carino.

Srbski visokošolci v Črnlgori.

Na Cetinju se mudi 50 srbskih visokošolcev, ki so napravili skupen izlet v Črnogoro. Sprejem je bil sijajen, in slavnost dokaz presrečnega razmerja med Srbijo in Črnogoro.

Francoska zbornica.

Francoska zbornica razpravlja načrt o vojaškem zakonu. Proti vojnemu ministru je zbornica sklenila odpraviti 6-dnevno orožno vajo teritorialne armade. Zbornica je vzkjub ugovoru vojnega ministra sklenila, da se kmečki rezervisti ne smejo za čas žetve in vinske trgatve poklicati pod orožje.

Rusko-japonska vojska.

O zadnji morski bitki pred Port Arturom nimamo še danes od ruske strani nobenih podrobnejših poročil. Vse, kar se je o nji poročalo in pisalo, izhajalo je iz japonskih virov, ki so se pa izkazali od sedaj jako nezanesljivi in so bili tudi že večkrat postavljani na golo laž. Torej po teh virih bi se bila potopila ruska oklopna „Poltava“, in utonil bi bil tudi ruski podadmiral knez Uhtom-

ski in z njim kakih 753 mornarjev. Pa še ti viri si tako nasprotujejo, da pri nas še dandanes nič ne vemo, kaj bi bilo na vsem tem resničnega. Ravno isti viri poročajo zadnji čas o zavzetju treh fortov pred Port Arturom. Pristavljajo pa, da ta vest ni še uradno potrjena, in je tudi v resnici tako neverjetna, da jo bode treba dejati zopet med japonske laži. Neverjetno je namreč, da bi si Rusi pustili vzeti tri utrdbe za tako malo ceno, namreč le za 100 Japoncev, ki bi bili prišli pri omenjenem zavzetju ob življenje. Omenjeni trije forti bi bili Čikovansan, Čitomasan in Sočasos. — Po poročilu „Ber. Tagblatta“ bi se bila podala te dni vladivostoška eskadra spet iz luke in sicer v smeri proti otoku Oku, kjer je baje zopet pogreznila v morje tri japonske transportne ladije. Ravno isti list poroča, da Japonci nimajo zadostnega števila velikih topov, s katerimi bi obstreljevali Port Artur. S potopitvenim ladije „Sadamaru“ prišli bi bili Japonci tudi ob svoje velike topove. Omenjeni list sklepa iz dejstva, da niso japonskih transportov spremljale vojne ladije, da je najbrže veliko število teh jako poškodovano ter da se nahajajo v popravni.

Angleški list „Times“ dobil je iz Tokija vest, da hoče Kuropatkin na višavah okolo Tacitava spustiti se z Japonci v veliko bitko. Tam je baje zbral šest divizij. Da bi zavaroval svoje desno krilo pred sovražnikom, ki prodira proti Haičingu, poslal je tje 20.000 vojakov. Tam bi imel Kuropatkin zdaj okolo sto tisoč vojakov.

„Ruska brz. agentura“ je sporočila 28. m. m. iz Liaojanga: General Kuropatkin je izdal na armado povelje, naj se s padlimi ali vjetimi Japonci postopa lepo, kakor se pristoja hrabremu nasprotniku; naj se skaže padlim vojakom vojaške časti in naj se skrbi za ranjence, enako kakor se ima skrbeti za Ruse. Ta ukaz naj bi služil za odgovor Japoncem, ki so lepo postopali z vjetimi ruskimi vojniki. Žal, da prihajajo v zadnji čas poročila, kako surovo da postopajo Japonci z vjetimi in ranjenimi Rusi, da jih mučijo ter zlasti mrte pohabljajo.

Vojaški list je priobčil, da sta bili dne 21. m. m. najdeni pri Saimatsi 2 pohabljeni trupli ruskih strelcev, ter navaja še več taci slučajev, kjer so Japonci celo s častniki grdo ravnali. List dostavlja, da so zastopniki armade radi verjeli, da se imajo omenjena trpinčenja pripisovati Kitajcem in ne Japoncem. Sedaj se je pa dognalo, da se japonski vojniki, katerim niso njih predstojniki taci grozodejstev zabranili, v ničemer ne razlikujejo od divjih azijskih narodnosti.

Vrhovni poveljnik je podelil podčastniku Volkovu velik križ sv. Jurija, ker se mu je posrečilo radi znanja kitajskega jezika v kitajski obleki priti v Sijuečenu, v taborišče Japoncev, ter si isto ogledati. Potem, ko je o tem poročal poveljniku, je dospel v neko od Japoncev zasedeno vas, kjer je naletel na 13 mož broječo japonsko patroljo, ki je poizvedovala o položaju ruskih vojničev. Počelo se je sumljati, in Volkov je bil zaslišan. Nato je on z revolverjem ustrelil več japonskih vojakov ter je nato pobegnol na japonskem konju.

Iz Niučvanga so brzojavili dne 29. junija v London, da je priplula ruska uničevalka torpedov „Bukarov“ isti dan popoludne iz Port Artura v Niučvang. Zagledali so jo že ob treh urah popoludne, in dve uri kasneje je priplula po reki ter se zasadila pri vojni ladiji „Sivur“. Prihod to ruske vojne ladije vzbudil je med prebivalstvom veliko začudenje, in zbralo se je hkratu vse polno ljudstva. Častniki, ki se nahajajo na omenjeni ladiji, so pripovedovali, da je neresnično Togovo poročilo o porazu ruskega brodojca pred Port Arturom dne 23. junija. Ni namreč nič resničnega na tem, da bi se bila jedra ruska oklopna, naj bi se pa ta imenovala „Perisvjet“ ali pa tudi „Poltava“, pogreznila v morje, kakor ni tudi resnično, da bi bile druge vojne ladije isti dan močno poškodovane. — Istotako so pripovedovali Kitajci, ki so te dni na neki djunki prišli z golobi k otoku Niučvang, da nikakor ni res, da bi se bila ruska oklopna „Peresvjet“ pogreznila v morje. Lahko da je bila poškodovana le vojna ladija „Sebastopol“. Bolj močno pa bi bil poškodovan parobrod „Amur“, s katerega se polagajo torpedovke. — Iz tega je torej razvidno, koliko se sme varovati celo uradnim japonskim poročilom.

Iz Mukdena se poroča listu „Lokal Anzeiger“, da se je posrečilo dvema ruskima častnikoma, da sta zbežala iz Port Artura ter dospela zdrava v Mukden,

kamor sta prinesla iz Port Artura jako važna poročila.

Vladivostoška eskadra, ki je priplula te dni pred Gensan, sestoji iz treh križark in deset torpedovk. Omenjena eskadra je začela streljati na mesto ter izpustila 180 strelcev.

Iz Niučvanga je izvedel „Daily Mail“, da se nahaja general Stachelberg zopet v Dačičavu in njegove zadnje čete v Šantsiatunu. Ker ni v Niučvangu nikake posadke, se prebivalstvo boji napada roparskih tolpe. V okolici mesta se nahaja baje 3000 banditov. Angleški podaniki so zopet prosili britanskega konzula, naj bi prišla v pristanišče angleška vojna ladija „Espingle“.

„Times“ je prejela iz Tokija poročilo: Kuropatkin zbira okolo Dačičava pet ali šest divizij, ker je mnenja, da pride tam do velike bitke z Japonci. Da zavaruje svoje desno krilo, nasproti prodirajočim Japoncem, ki pretijo sedaj Tomuhingu, 18 milj južno-vzhodno od Haičenga, je potisnil še 20.000 mož v smeri proti Kaipingu. Vseh čet se nahaja v tamkajšnji okolici približno 100.000

Židje ne smejo v Mandžurijo. — „Daily Telegraph“ je izvedel iz Petrograda. Vstop v Mandžurijo je vsem Židom prepovedan izvemši onim, ki imajo pogodbo za zalaganje armade, in še ti morajo imeti posebno dovoljenje.

Vsa poročila, naj si pa bodo angleška, ameriška, ruska ali celo japonska, pravijo zdaj, da niso Rusi 23. junija pred Port Arturom izgubili nobene ladije in nobenega moža, in da jim ni bila nobena ladija poškodovana. Pač pa pravijo nekateri listi, da so Japonci izgubili dve torpedovki. — Dospela je pa tudi v Petrograd uradna brzjavka ruskega konzula v Niučvangu, v kateri je rečeno, da so povedali častniki, ki so se tja pripeljali na torpedovki „Bukarov“, da je poročilo admiralu Togo o ruskih izgubah pred Port Arturom popolnoma neresnično in da niso Rusi izgubili dne 23. junija nobenega moža in nobene vojne ladije. Tudi general Pflug je brzjavil včeraj iz Mukdena, da je bilo vse izmišljeno, kar se je poročalo o ruskih izgubah pred Port Arturom.

Domače in razne novice.

Našim gosp. naročnikom. — Z današnjo številko nastopili smo uže tretje četrtletje, a vendar je še več gg. naročnikov, ki se niso še odzvali z naročnino za to leto, in nekateri za preteklo in prejšna leta. Zato smo siljeni zopet uljudno prositi, da se nas v kratkem spominjajo poravnavi z ostalo naročnino.

Spremembe v šolski službi. — Minister za bogočastje in nauk je podelil: profesorju na državni realki v Trstu Frideriku Marchesani mesto na državni realki v Bolcanu; profesorju na državni višji gimnaziji v Gorici dru. Arturju Petaku, mesto na državni višji gimnaziji v Iglavi; profesorju na državni višji realki v Gorici Benediktu Pichlerju na državni višji gimnaziji istotam. Provizorična učitelja Ivana Cumin in Ivan Košnik državne višje realke v Gorici sta imenovana pravima učiteljema; provizorični učitelj Egidij Violin na višji državni gimnaziji v Gorici je imenovan pravim učiteljem na državni gimnaziji z italijanskim učnim jezikom v Zadru. Minister za bogočastje in nauk je imenoval provizoričnega glavnega učitelja na učiteljsku v Kopru dr. Valentina Kušarja definitivnim glavnim učiteljem na moškem učiteljsku v Ljubljani, a suplenta na ženskem učiteljsku v Ljubljani Josipa Cizela provizoričnim glavnim učiteljem na ženskem učiteljsku v Gorici.

Smrtna kosa. — Predčeranem zadela je častito družino g. Franceta Čibeja, vođjo c. kr. pisarniških uradov tukajšnjega okrožnega sodišča, prebridka izguba. Kruta bolezen škrtlica ugrabila je zavrtno preljubljeno pet in polletno hčerko Marico, ter jo izročila neizprosni bleđi smrti. Žalujoci, častiti družini izrekamo na tem mestu naše najiskrenejše sožalje. — Pokojnico pokopali so včeraj ob 4. uri popoludne in sicer začasno na tuk. pokopališču.

V goriški bolnišnici usmiljenih bratov pa je umrl v četrtek popoludne v 72. letu svoje dobe g. Andrej Vodopivec, doma iz Dornberga, ki je bil delj

časa mitničar na Solkanski cesti, kasneje pa v Rozentalu. — Naj počiva v miru!

V Nagg-Toplovcu pri Temešvarju je umrl višji kontrolor kr. državnih železnic ogerskih g. Mihael Kragelj, doma iz Dobarja pri Ročinju.

Premeščenje. — Gosp. Valentin Marinka, načelnik dornberške železniške postaje, premeščen je proti svoji volji nekam v Istro, na progo Trst-Poreč, kamor je odšel z družino že preteklo nedeljo. Kukor se nam pripoveduje, podala se je v Trst k obratnemu ravnateljstvu državnih železnic celo neka deputacija, in je nesla s seboj tudi baje neko prošnjo, na kateri so bili podpisani razni somiljeniki Marinkovi, od g. Križmana pa doli do „Figabirta“. Pravijo tudi, da je deputacija gosp. Marinko še precej stala, ker se je baje „prenobel“ vozila, tako, da je bil gosp. Marinka prav nevoljen zaradi tega, in posebno tudi zato, ker ni deputacija nič opravila v Trstu. Sploh se govori, da so se gospodu Marinku njegovi „napredni“ somišljeniki potem, ko so se prepričali, da mora odnesti svojega rojstva kosti iz Dornberga ter da ne bodo od njega potrebovali nobenih uslug, jako zamerili, ter da se je gosp. Marinka zopet jedenkrat prepričal o resničnosti tiste stare pesmi, ki se pa vedno ponavlja, namreč o resničnosti pesmi, ki toži o nevhvalečnosti tega „frdirbanega“ sveta!

Ravnateljem kaznilnice v Gradišču je imenovn oskrbnik kaznilnice v Kopru g. Anton Pelko.

Za „Šolski Dom“ so plačali predsedništvu: Fran Andryšek, kurat v Logu 4 K; „Praznik sv. Ivana“ v Čepovanu 7 K 50 h; Fran Zucchini, veleposestnik in župan v Medani 10 K; Valentin Pirec, kaplan v Komnu 5 K; Ivan Rojec, kurat v Biljah 10 K; Josip Omers, župnik v Sezani 5 K; Karol Cigon, vikar na Vojščici 5 K; Simon Gregorič, vikar v pokoju v Gorici, na račun ustanovnine za „Mali Dom“ prvi rok 20 K; mlad šolnik v Gorici 5 K.

Upravništvo „Gorice“ preje: Josip Kos, vikar v Brestovici 10 K; D. pri „Treh kronah“ dne 30. junija 8 K; Teodor Hribar v Gorici 3 K.

Srčna hvala!

Sklep šolskega leta. — Sklep šolskega leta na ženskem izobraževališču in na deški in dekljski vadnici bode dne 5. t. m. Tukajšnja gimnazija konča svoje šolsko leto dne 9. t. m. Dne 10., torej v nedeljo, pa začnejo na gimnaziji ustmeni zrelostni izpiti, ki bodo trajali do 13. t. m. Tukajšnja višja realka pakonča svoje šolsko leto dne 13. t. m.

Razpisani službi na srednjih šolah v Gorici. — Na državni gimnaziji v Gorici je razpisano za začetkom prihodnjega šolskega leta mesto učitelja klasične filologije. Na državni realki pa mesto pravega učitelja za nemški jezik kakor glavni predmet. Prošnje je predložiti do dne 28. julija c. kr. deželnemu šolnemu svetu za Gorico in Gradiško v Trstu.

Kuhinjska šola v Gorici. — Lastnica te šole g. čna Marija Grebenc naznanja slavnemu občinstvu, da z zaključkom šolskega leta, dne 15. julija, zapre kuhinjsko šolo, katero zopet otvori z dnem 15. septembra. Slavnemu občinstvu se najudaneje priporoča za obilen obisk ob zopetni otvoritvi.

Kaj dela goriška policija? — V ponedeljek smo imeli na Kornju proti ednajsti uri po noči zopet škandalozen prizor. Nekli služabnik goriške tramvaja je suval mlado deklo gor in dol po trgu ter jo bil po hrbitu in prsih. Sele ko se je hotel z vso silo zopet v njo zakaditi, so ga pridržali nekateri pametnejši njegovi znanci ter ga spravili v Rajhovo krčmo. Škandal je trajal kake pol ure, a straže so se prikazale šele potem, ko so bili drugi ljudje že odstranili razkačenega razgrajaca.

Taki dogodki bi delali sramoto najzadnji gorski vasi — in so za naše glavno mesto tem sramotilnejši!

Ker imajo tudi prebivalci gorenjenege dela mesta pravico do ponočnega miru in reda, zahtevamo od odgovornih organov, da se v prihodnje taki in slični škandali pravočasno preprečijo.

Tombola. — V sredo, na dan sv. Petra in Pavla, bila je v Gorici vsakoletna navadna tombola, koje čisti dobiček je namenjen mestnim sirotam. Z ozirom na to, da je v okolici vse polno železniških delavcev, bila je letos udeležba pri tomboli res ogromna. Prodali so 9333 srečk ter skupili zanje 3733 K 20 vin. Činkvino je dobil neki deček s Kojškega, tombola pa pekovski vajenec pri peku Legiši na Kornju, Perinčič Miha. — Najmanj upanja je imel, da dobi tom-

bolo, neki mladenič, ki je kupil srečko, zaznamovano s serijo B, št. 121, na kateri je bila zapisana tudi številka 95.

Električna žica se je v sredo popoldne, ko so hodili ljudje k tomboli, na nekem mestu v Raštelu vrgala ter padla na glavo neki gospej. K sreči je takrat elektrika mirovala, in tako se ni gospej nič žalega zgodilo. Ali kakor se je vrgala žica ko ni bil po nji še razlit električni tok, ni izključeno, da se prej ali slej ne vtrže tudi takrat, ko bo osodopolna in pogubonosa njena dotika s kakim človeškim delom.

O preteplih med italijanskimi delavci in domačini, o katerih smo že v zadnji številki poročali, ki so se vršili v nedeljo pri Dolginjivi in v Plaveh, doznale so se te-le podrobnosti. V nedeljo popoldne bili so v krčmi Antona Poberaja pri Dolginjivi nekateri domačini, nekaj Abručanov in nekaj drugih italijanskih delavcev. Na harmoniko godel je v krčmi neki Miljavec, drugi so pa plesali. Ob nekem času pa je krčmarjev sin prepovedal gosti in plesati. Vsled tega je nastal potem prepir in pretep. Pretep se je vnel med italijanskimi delavci iz Abrucov in pa med domačini. Domačini so pognali Abručane iz krčme in so zaprli nato vrata. Abručani so se čez nekaj časa vrnili oboroženi s pikoni ter napadli s temi in s kamenjem krčmo. Vlomili so konečno vrata in vdrli v krčmo. Oni, ki so se nahajali v krčmi, zbežali so na vse strani ter se poskrili, kamor so le mogli. Miljavec, ki je godel na harmoniko, splezal je v dimnik, in za njim hotel je iskati v dimniku zavetišča tudi neki Štefan Mačus, in ne Makuc, kakor smo zadnjič poročali. Predno pa se je Mačusu posrečilo, kar je nameraval, dohiteli so ga napadalci ter ga je eden izmed njih ranil z nožem v hrbet. Med tem se je pa Miljavcu posrečilo izmuzniti se iz krčme, in tekel je po orožnike v Plave, ki so sicer kmalu prišli, a niso nikogar več našli na mestu pretepa.

Isto noč, in sicer okoli 11. ure, prišlo je med Abručani in domačini tudi v Plaveh do pretepa in sicer v krčmi Alojzija Križniča. V omenjeni krčmi pila sta namreč dva domača fanta iz Vrbovej. Prišli pa so v krčmo tudi Abručani, ki so naša fanta koj napadli. Fanta, da bi se rešila, splezala sta po neki lestvi na neko streho. Abručani bi jima gotovo sledili na streho, in kdo ve, kaj bi se našima mladeničema pripetilo, da ne bi ravno takrat prišlo tje deset fantov iz Prelesja, katere je krčmar koj opozoril na vse, kar se je tu godilo. Fantje iz Prelesja vzeli so koj domačina, ki sta bila na strehi, pod svoje varstvo. Vsled tega prišla sta fanta s strehe zopet na tla. Ali komaj sta bila na tleh, začeli so Abručani kamenje metati proti njima, in so pri ti priliki ranili tudi krčmarja na obrazu. Da niso tudi naši fantje ostali mirni in da se je zapričelo tu splošno bombardiranje s kamenjem od obeh strani, to se razume samo po sebi. Pretep je končal s tem, da so naši fantje pognali predrzne in, kakor se vidi, jako nevarne Abručane v beg. — Židovski listi alla „Piccolo“ in „Corriere“, ki še vedno kot grob molčita o škandalih in o sleparstvih Graziadio Luzzatta, bi rada prikazala svetu Abručane kot mirna jagnjeta, ki ne skale nikomur vode, dočim slikata naše fante in sploh naše ljudstvo kot divjake. Njuna nesramna pisava v tem pogledu je tako brezprimerna, da jo celo pošteni Italijani obojajo. Ti Italijani priznavajo namreč očitno, da so Abručani jako neznosni in tudi nevarni ljudje, in da se z njimi celó italijanski delavci ne marajo prav nič družiti ter da stoji raje na strani slovenskih delavcev. Ako je pa temu res tako, potem bi morale poklicane oblasti delati na to, da se Abručani pošljejo v Abruce, od koder so prišli, ter da ne koljejo več naših ljudi.

Nedeljski počitek. — Vsled ukazava tržaškega namestništva bodo v mesecih julij in avgust v goriškem mestu ob nedeljah prodajalnice zaprte ves dan.

Roparski napad. — V sredo po noči ob 10. uri in pol vračal se je domov hlapec župana g. Klančiča iz Podgore, 20-letni Franc Štajner. Blizu podgorskega mosta, in sicer nedaleč od krčme Mikluš, ga je hkratu nekdo napadel, ga vrgel na tla ter mu vzel uro, dve srebrni svetinji in mu pobral tudi ves denar, katerega je imel pri sebi Štajner in ki je znašal nekaj nad 4 K.

Trčila sta v sredo po noči okoli jedne ure pred kavarno „Central“ na Travniku kolesarja g. Bitežnik in poročnik g. Palm tako močno drug ob drugega, da sta padla oba s koles ter se je g. Bitežnik pri padcu še precej močno poškodoval na ušesu.

Aretirali so v četrtek v Gorici 35-letnega Jožefa Prinčiča, ki se je obvezal lanskega leta, da priskrbi nekaterim mesarjem teleta. Mesarji so mu dali

tudi v ta namen are, a Prinčič jo je popihal, in mesarji niso dobili do danes ne ar, ne telet.

Poštenjak težak Mihael Vuga našel je v sredo proti večeru v ulici Corso Francesco Giuseppe zlato uro z verižico. Na potu pa je potem srečal neko gospodično, ki je bila vsa objokana. Pristopil je k nji ter jo vprašal po vzroku njene žalosti. In ko mu je gospodična povedala, izročil ji je zlato uro, nad katere izgubo je ravno žalovala.

Nesreča na železnici. — V sredo predpoludne okoli 10. ure približal se je 17-mesečni otrok, Pavličič Angel, pri železniški stražnici, nahajajoči se med Petovljami in Zdravščino, tako blizu brzovlaka, ki je vozil okoli 10. ure iz Trsta proti Gorici, da je neki voz zadel ob otroka, ga s tako silo vrgel k strani, da si je otrok glavo popolnoma razbil in bil kmalu mrtev. Otroka so namreč starši, od katerih se je podal oče v Sv. Križ, a mati v Gorico, izročili v varstvo železniškemu čuvaju Batiču, oziroma njegovim otrokom.

Izpred sodišča. — Mizar Ivan Turus iz Kormina bil je nekega večera v neki korminski krčmi preveč navdušen za Italijo, a hud na Avstrijo. Da se mu to navdušenje nekoliko ohladi, obsodilo ga je tukajšnje okrožno sodišče na 14-dnevni zapor.

Občni zbor „Krojaške zadruga“. — V četrtek predpoludne se je vršil v dvorani „Goriške čitalnice“ občni zbor „Krojaške zadruga“ v najlepšem redu. Poročilo o tem občnem zboru priobčimo v prihodnji številki našega lista.

Nemška olika. — „Eдинosti“ pišejo od Sv. Lucije: V nedeljo dne 26. junija so slavili tukajšnji nemški inženjerji predrtje svetolucijskega predora in sicer na način, ki je žalil in razburil vso vas. Zvečer se jih je zbralo kakih petnajst v gostilni Mikuž. Tu so začeli popivati in prepevati... ne — tuliti, kakor bi bili prišli isti hip iz teutonskih gozdov. Domačinov se je kar trlo okolo Mikužene gostilne, da bi videli, kaj se godi. A kako so bili domačini presenečeni, ko so zagledali tam gospode, ki so bili sicer lepo oblečeni, ki so se pa vedli kakor se vede približno zbesnela puščična drubal. Vpitje, ki je obstajalo le iz Hoch- in Heil-klicev, bilo je tako silno, da je človeka prejemala groza. Pili so pa tako pridno ti nemški kulturonošci, da so bili popolnoma pijani. Za to je pričala množina napol prebavljenih jedij, ki je ležala v ponedeljek zjutraj po tleh Mikuževega vrta in kužila ozračje. Razsajanje in vpitje teh visokoomikanih Nemcev je trajalo do druge ure popolnosti, tako, da domačini niso imeli potrebnega nočnega miru. Čudimo se posebno nekemu c. kr. gospodu, da je vstrajal v taki družbi, ki je kršila prvič policijski red, a drugič tudi izživljala domačine s svojimi Heil- in Hoch-klici. — Gospodom inženjerjem pa svetujemo, naj se vedejo dostojnejše in naj ne dajajo kar nič duška svojemu pangermanskemu mišljenju, ako hočejo še nadalje uživati našo gostoljubnost.

Par leplj urle smo doživeli v nedeljo v Kamnjah pri veselici cerkvenega pevskega zbora. Ugajalo nam je vse, petje, deklamacije, zlasti pa tamburanje. Človek bi ne verjel, da se morejo kmečki fantje v tako kratkem času toliko naučiti. Zlasti prvi komad, valček, so zelo precizno udarjali. Nazadnje pa še igra. No, tu pa smo se nasmejali. Najbolje sta igrala Štipko Tiček in dr. Vsezna, zlasti Štipko nas je s svojo šaljivostjo kar elektriziral. To je bil res krasen večer, kateri nam bo še dolgo ostal v spominu.

„Kobariška hranilnica in posojilnica“ je imela letos do 19. junija prejemkov 200.799-21 K, izdatkov 189.471-73 K; torej znaša promet 390.270-94 K.

Samomor. — V sredo se je zastrupila v Trstu 24-letna Cecilija Vidmar, doma iz sela Zajci v rihemberški občini. Cecilija Vidmar služila je kakih 8 mesecev pri neki gospej, stanujoči v ulici Crocera št. 10. V sredo pa je zmanjkal omenjeni gospej švicarski bankovec v vrednosti 500 lir. Ker je padel sum na Cecilijo, da je ona vzela bankovec, in ker ni hotela gospodinja verjeti njenim zatrdilom, da je nedolžna, se je Cecilija zastrupila.

Vseslovenski mladeniški shod na Brezjah. — Kakor vse kaže, bo vseslovenski mladeniški shod na Brezjah izvrstno obiskovan. Posebno velike priprave se delajo za ta shod na Štajerskem, in bode udeležba štajerskih slovenskih mladeničev izvanredno velika. Da se udeleži tega lepega shoda vse polno mladeničev s Kranjske in s Koroške, o tem ni dvoma. Pa tudi iz naše lepe goriške dežele pojde lepo število slovenskih mladeničev na Brezje, da se spoznajo tam s svojimi slovenskimi brati, ter da prise-

žejo z njimi vred vedno in neomahljivo zvestobo do dveh neprecenljivih biserov, katera so podedovali od svojih dedov, namreč zvestobo do svojega jezika in do vere.

„Za resnico“. — Ravnokar je izšla v Ljubljani knjiga „Za resnico“. Spisali, izdali in založili so jo slovenski bogoslovci vseh slovenskih pokrajin. Knjiga je v prvi vrsti namenjena dijaštvu in slovenskemu naobraženstvu sploh, v drugi vrsti pa tudi širnim slojem milega naroda našega. Knjiga je nekaka apologija, ki naj bi v znanstvenih, pripovednih in pesniških ustavkih obsegala rešitev dvomov, ki navadno begajo veliko večino mladih duhov, ki naj bi pokazala tem duhovom pot, po koji se pride do „Resnice“. Zato sezite vi slovenski rodoljubi, zlasti ti naša mladež po knjigi v obilnem številu. Berite in — sodite! — Knjigo razpošilja č. g. Josip Vodopivec, bogoslovec v osrednjem semenišču goriškem. Cena 3 K, za dijake 1 K 50 v. Kdor želi, da se mu dopošlje po pošti, naj blagovoli naročnini pridodati nekoliko za poštino.

Stavka zidarjev v Trstu končana. — Ker je večina zidarjev in zidarskih delavcev že v terek prišla zopet na delo, in so ostali le maloštevilni oni, ki so hoteli še nadalje stavkati, so sklenili v četrtek se ti poslednji, da opuste stavkanje ter začno zopet delati.

Predor pod Montuco v Trstu prepovedan. — Hudo je razburil Tržačane veto, katerega je vročilo te dni tržaško namestništvo županu dr. Sandri-nelliju, ki prepoveduje pričetje dela pri predoru pod Montuco, pod gričem namreč, na katerem stoji tržaški grad. Skozi ta predor se je imela napraviti električna železnica, ki bi vezala Goldonijev lesni trg in Sv. Savo. Sklep, da se napravi ta predor, bil je storjen v tržaškem mestnem svetu 7. aprila l. 1903, in delo bi se imelo pričeti že v najkrajšem času, ker so bile vse dotične priprave že dokončane in so stale mesto prav mnogo denara.

Občinske volitve v Podgradu. — Kakor smo svoječasnno poročali, bilo je podgrajsko starešinstvo na željo istrskega deželnega odbora, kateremu gre tržaško namestništvo vedno na roke, razpuščeno. Za upravitelje so bili z dogovorom tržaškega namestništva in istrskega deželnega odbora določeni možje, ki se nahajajo vedno v službi istrskih Italijanov in so torej najhujši nasprotniki hrvatsko-narodne stranke. Deželni odbor istrski se je torej nadejal, da bodo ti možje pri novih volitvah kaj opravili. A motil se je hudo, in z njim motilo se je tudi tržaško namestništvo. Volitve so se vršile namreč dne 27. in 28. junija. V III. in II. volilnem razredu bili so jed-noglasno izvoljeni kandidati hrvatsko narodne stranke, dočim niso dobili kandidata upraviteljev niti jednega glasu. V prvem razredu pa so hoteli priti na pomoč istrskemu deželnemu odboru in tržaškemu namestništvu uradniki, na čelu jim sodni svetovalec Pavlin, ki bi pa bolje storil, ako bi se javnosti prav nič ne prikazoval. Pa zaman je bil tudi ta poskus, kajti tudi v tem razredu je hrvatsko-narodna stranka zmagala.

Mesto veroučitelja je razpisano na c. kr. državnem gimnaziju s hrvatskim učnim jezikom v Pazinu z začetkom šolskega leta 1904—1905. Prošnje je nasloviti na c. kr. ministerstvo za bogočastje in nauk in doposlati jih je c. k. deželnemu šolskemu svetu za Istro do dne 31. julija t. l.

Veledenjene požrtvovalne rodoljubke! — Družba sv. Cirila in Metoda prevzela je težko nalogo, sprejela je šolsko mladino v varstvo pred tujim navalom. Me goriške Slovenke prihlete smo družbi na pomoč, stopile tudi me na branik, ter že dolgo dobo petnajst let krepko in uspešno odbijamo dva ljuta sovraga.

Zadnji čas polastila se nas je neka dremota, ki žuga uničiti naš mnogoletni trud. — Rodoljubke, ali naj vse brezbrizno prepustimo sovražniku to, kar smo si z velikim naporom pridobile? Ne, tega ne smemo storiti, pač pa se hočemo še tesneje skleniti ter vse, brez izjeme, v skupnih vrstah nastopiti za našo mlado kri, za naš najboljši sok, da ga žejni zmaj ne poloka.

Daj, pristopimo k družbi sv. C. in M. vse — vse ki čutimo v sebi le iskrico ljubezni do milega nam naroda. — Tista, ki premore, naj plača kot a) ustanovnica enkrat za vselej 20 K, druge pa pristopajmo kot b) letnice z letnim prispevkom 2 K, revnejše pa vsaj kot c) podpornice z letnim plačilom 20 vin. Vsak znesek, ki ga žrtvujemo na oltarju domovine, bode javna priča ljubezni do našega naroda.

Zavest, da duhu tega spisa ugodite, zbuja nam do Vas največje spoštovanje.

Načelstvo
Gor. žen. podr. družbe sv. C. in M.
Dolge nosove so dobile vsenemške dame v Št. Vidu ob Glini, ko so se predrznile za „Sonnwendfeier“ (čisti dobiček za Súdmarko) pobirati tudi v obitelji tamošnjega c. kr. okr. glavarja. Odgovor je bil: „Za take namene ne damo nič“. To jo prav!

Dognano je, da so obče priljubljene in vsestransko razširjene »kapljice sv. Marka«, mestne lekarne v Zagrebu. Markov trg, najpotrebnejše v vsaki hiši. Podati se jih more bolnikom kot prvo pomoč, zdravim pa v odvrnitev boleznij. Zato pa opozarjamo p. n. gg. čitatelje na današnji oglas »Mestne lekarne v Zagrebu, Markov trg, na 4. strani.

Rojaki!
kupujte narodni kolek!

Potrtega srcá javljava svojim dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, da se je naša ljubljena hčerka
Marica
danes ob 4. uri zjutraj, po kratki, mučni bolezni v svoji nežni starosti 5½ let v večnost selila. — Pozemeljski ostanke pokopljejo se 1. julija t. l. ob štirih popoldne začasno na goriškem pokopališču.
V Gorici, dne 30. junija 1904.
Ratica in France Čibej.
Mesto posebnega obvestila.

Sadjarsko in vinarsko društvo za Brda v Gorici
Prodaja naravne in prstne briske pridelke po zmernih cenah.
Zaloga pristnih vin:
burgundeca, rizlinga, modre frankinje in drugih.
DESERTNA VINA.
Sedež društva je:
Gorica, ulica Barzellini št. 20.

Jakob Miklus,
trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva,
v Pevmi,
za Soškm mostom, p. Gorica,
priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, ter na novo otvorjeno
podružnico
na voglu prišedši od Soškega mosta proti Gorici v hiši g. Fogarja h. št. 42.
V delavnici se izdelujejo vsa v sodarsko in kolarsko stroko spadajoča dela, in postrežba z lesom po najnižji ceni. —

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka

Te glasovite in ne nadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni. Posebno odstranjujejo trganje po kosteh, nogah in rokah ter ozdravejo vsak glavobol. One delujejo nedosegljivo in spasonosno pri žilodčnih boleznih, ublažujejo katar in izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Te preženeje velike in male gliste ter bolečine po teh provzročene.

Tudi delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter „koliko“ in ščipanje v želodec. Odpravijo vsako mrzlico in od te izvirajoče boleti.

Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in „madroni“, in zato ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši.

Dobivajo se samo v „Mestni lekarni v Zagrebu“. Naročuje se edino in točno le pod naslovom:

„Mestna lekarna“, Zagreb, Markov Trg št. 40, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot en ducat (12 steklenic) se ne pošilja. Cena je naslednja in sicer franko na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic) K 4- h	4 ducat (48 steklenic) K 14-60 h
2 „ (24 „) „ 8- „	5 „ (60 „) „ 17- „
3 „ (36 „) „ 11- „	

Priznanih pisem imam na tisoče, da jih ni mogoče vseh tukaj ponatisniti, zato navedem imena le nekaterih gospodov, ki so s posebnim vspehom uporabljali kapljice sv. Marka, ter poponoma ozdravili: Iv. Barentinčič, učitelj Janko Kišur, kr. nadlogar; Štefan Barčič župnik; Ilija Manič, opančar; Sofija Vuhelič, šivilja; Jožef Seljanič, kmet itd. itd.

Mestna lekarna

Zagreb,
Markov trg št. 40, poleg cerkve sv. Marka.

Vstanovljena l. 1360.

Kapljice sv. Marka.

Pri svetem Antonu Padovanskem

NOVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira pianet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in neštivilno nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic, kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križčev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezenja (ricami) najfinejša za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno, pri kojoj je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznicu

v Gorici

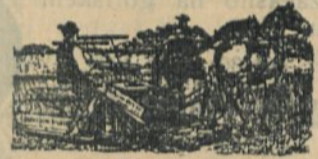
ulica Vetturini št. 3.

Narodna tiskarna

v Gorici

priporoča razne posetnice najrazličnejših oblikah.

Ivan Schindler, Dunaj III., Erdbergstrasse 12.

pošilja že veliko let dobro znane stroje vsake vrste za poljedelstvo.

Mline za sadje in grozdje, stiskalnice za sadje in grozdje, škropilnice, poljska orodja, stiskalnice za seno, mlatilnice, vitle, trijerje, čistilnice za žito, luščilnice za koruzo, slamoreznice, stroj za rezanje repe, mline za golanje, kotle za kuhanje klaje, sesalke za vodnjake in gnojnice, vodovode, železne cevi, svinčene cevi.

Od sedaj po zopet zdatno znižanih cenah!

Ravno tako vse priprave za kletarstvo: medene pipe, sesalke za vino, gumijeve in konopljene cevi, gumijeve ploče, stroj za točenje piva, škrinje za led, stroje za sladoleđ, priprave za izdelovanje sodovke in penecih vin, mline za dišavo, kavo itd.; stroje za izdelovanje klobas, tehtnice za živino, tehtnice na drog, steberske tehtnice, namizne tehtnice, decimalne tehtnice; želežno pohištvo, železne blagajne, šivalne stroje vseh sestav, orodja in stroje vsake vrste za ključavnice, kovače, kleparje, sedlarje pleskarje itd.

Vse s večletnim jamstvom!

Po najugodnejših plačilnih pogojih, tudi na obroke!

Ceniki z več kot 400 slikami brezplačno.

Prekupi in agentje zaželjeni.

Dopisuje se tudi v slovenskem jeziku.

Piše naj se naravnost:

Ivan Schindler,

Dunaj III., Erdbergstrasse št. 12.

Anton Ivanov Pečenko, Gorica

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije vsodih od 56 l naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.

Zaloga piva

„Delniške družbe združenih pivovarov Žalec-Laški Trg in plsenjskega piva „prazdroj“ iz sloveče češke „Mešanske pivovarne“.

Zaloga ledu, katerega se odaja le na debelo od 100 kg. napej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna.

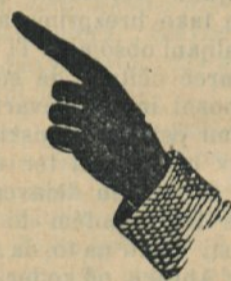
Krojaška zadruga

Gorica, Gosposka ulica 7,

naznanja,

da prodaja oblačila za dame in gospode. Perkale, Zephyr in drugo manifakturno blago posebno za spomladni in letni čas, blago vseh kakovosti in po najnižje mogočih konkurenčnih in stalnih cenah.

Vzorci najnovejše izbere se na zahtevanje pošiljajo brezplačno in poštine prosto.

Anton Kuštrin

Gosposki ulic. h. št. 25,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3 4, 5. Več vrst riža. Mljiveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družba sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

DENAR

po 4%

Amortizacijsko posojilo ponujamo na 15 do 65-letno odplačevanje potom prvih kreditnih zavodov iz Budimpešte in inozemstva do 3/4 cenilne vrednosti proti vknjižbi na I. in II. mesto.

Osební kredit! Duhovnikom, častnikom državnim in zasebnim uradnikom, trgovcem, obrtnikom s porokom ali brez poroka na 1 do 15-letno odplačevanje. Izvršuje se hitro, kulantno in diskretno.

Konverzija bančnih in prlvatnih dolgov
Meller Lajos és Társai, bančni zavod
Budimpešta, VI. Dávid-utza 15.

(Protokolirana tvrdka.)

(Prosi se marko za odgovor.)